

Práce se zabývá osobou a rolí Ducha svatého ve velikonočních událostech. Východiskem je předpoklad, že Duch svatý jako jedna z Osob Trojice do zlomového okamžiku spásy patří, ale že je zvláště „u kříže“ často přehlížen. Proto se také práce neopírá o texty zabývající se přímo Velikonocemi, ale vychází naopak z pneumatologií a v nich „hledá Velikonoce“. Primárními prameny práce jsou tři pneumatologie 20. století z různých konfesijních i jazykových oblastí: Utěšitel (francouzský překlad Le Paraclet) pravoslavného teologa Sergeje Bulgakova, představitele ruské emigrace, Je crois en l'Esprit saint francouzského římskokatolického teologa Yvese Congara a Der Geist des Lebens (francouzský překlad L'Esprit qui donne la vie) německého protestantského teologa Jürgena Moltmanna. První kapitola práce stručně charakterizuje jednotlivé pneumatologie, druhá kapitola se zaměřuje na srovnání jejich trojičních konceptů. Třetí kapitola si všímá témat, která jsou jak „velikonoční“, tak obecně pneumatologická; jejím cílem je připravit půdu kapitole následující. Čtvrtá kapitola představuje vlastní téma práce, otázku přítomnosti Ducha svatého ve vzkříšení i smrti Ježíše Krista. Zčásti čerpá z těch oddílů pneumatologií, které se k tomu přímo vyjadřují, zčásti navazuje na předchozí kapitoly; snaží se o vlastní závěry. V přílohách je uvedeno srovnání životopisných dat autorů a překlad názvů kapitol tří pneumatologií.